

Копія з архіву
Бібліотека ім. Н. С. Кривого
Інв. №

Контрольний екземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий журналіст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 18 лютого 1982 року • № 21 (3061). • Ціна 2 коп.

ВИДАТНИЙ ДІЯЧ ПАРТІЇ І ДЕРЖАВИ

«Вірний син партії і народу» — так називається документальний фільм, випущений на екран столиці. Він присвячений 75-річчю Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва, яке урочисто відзначили радянський народ, прогресивна світова громадськість.

Екран відтворює вручення видатному політичному діячеві сучасності найвищої нагороди Батьківщини — ордену Леніна, і медалі «Золота Зірка» Героя Радянського Союзу, а також нагород ряду інших країн. Ці акти стали виявом високого авторитету і поваги, які завоював товариш Л. І. Брежнєв невідомою діяльністю на благо народу, справи миру і торжества ідеалів комунізму.

До фільму включено виступи Леоніда Ілліча Брежнєва при врученні нагород, в яких він запевнив, що буде і далі не шкодувати сил в ім'я нових успіхів безсмертної ленінської справи.

Кінострічку створено на Центральній студії документальних фільмів.

(ТАРС).

ТЕХНІЧНА ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ

СТЕНДИ... З МЕТАЛОЛОМУ

Коли заходиш на підприємстві Добровеличківської райсільгосптехніки, в очі попадає написане величезним літерами гасло: «Коллектив бригади П. Котрикова з цеху ремонту коробок швидкоостей став ініціатором почину: «Одиннадцяту п'ятирічку — до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна». Обмовимся зразу, що комсомольсько-молодіжна бригада порівняно молодша: з часу її створення минуло трохи більше двох років. КМК взявся освоювати зовсім нову справу — ремонт коробок швидкоостей тракторів Т-150. Щоб читач мав деяке уявлення про цей складний вузол потужного агрегату, варто відзначити, що важить він близько півтонни, а вартість його ремонту дорівнює вартості ремонту колісного трактора. В колгоспних майстернях його не полагодити, в польових умовах — тим паче. Потрібні спеціальні стенди для діагностики поломок, для їх усунення, обкатки коробок. В райсільгосптехніці таких стендів не було.

Завідувач ремонтної майстернею Георгій Васильович Ламницький, показуючи мені цех, розповідає:

— Виробнича площа невелика, а саме на ній треба було виділити місце для ремонту коробок. Ми вирішили, що тут необхідна замкнута технологічна лінія, яка дасть змогу на обмеженій території розмістити всі стенди, створити, по суті, цех у цеху. Для цього була створена технологічна група під керівництвом Юрія Яковича Шевченка. Крім членів бригади, до неї увійшли кращі радіоналізатори райсільгосптехніки Федір Григорович Пуля, Григорій Федорович Щербатюк, електролюсар Едуард Михайлович Селюнін та слюсар по ремонту обладнання Микола Васильович Мірошніченко.

Перший стенд для демонтажу коробок вийшов на славу, хоча виготовили його з металолому. Над кресленням сиділи вечорами, у вихідні дні. Вдалий початок окрилив. Працювали з ентузіазмом, намагаючись в короткий строк запустити лінію. Г. В. Ламницький із задоволенням показує стенд, що не відрізняється від заводських (заводський стенд коштує більше п'яти тисяч, а умільці райсіль-

госптехніки виготовили їх більше десяти!) розповідає про них:

— На обкатку коробок, наприклад, потрібно 38 кілограмів дефіцитного мастила. Після обкатки воно вже не використовується. До речі, часто надходять на ремонт коробки швидкоостей, які не відпрацювали й третину встановленого моторесурсу тому, що в колгоспах за браком необхідного мастила використовували його заміники. Тому в бригаді виготовили і змонтували автомат для фільтрації мастила.

По-моєму, найхарактерніша риса цього КМК — бережливість. Кожен член колективу старається здешишити ремонт. Тут стало правилом реставрувати всі старі деталі, що дає чималу економію. Приміром, новий вторинний вал коштує тридцять карбованців, а реставрація старого — всього п'ять. Бригада гарантує безаварійну роботу відремонтованої коробки протягом року. І варто сказати, що за час існування КМК сюди ще не надходила жодна рекламація. Все це завдяки новозведенням. Раніше для штопора вала приводу використовувалась гайка. Від вібрації вона відкручувалась, виводила складний вузол з ладу. Умільці замінили її штопорним кільцем. Гартування деталей струмом високої частоти, термічна обробка, наварювання металу в середовищі водяної пари — ось далеко не повний перелік передових методів праці.

Минулий рік бригада завершила достроково. Було відремонтовано 463 коробки замість 380 по плану.

— Нам іноді буває дуже прикро, — говорить бригадир Петро Котриков, — коли надходять коробки швидкоостей, що вийшли з ладу від неправильної експлуатації. Адже господарство несе значні збитки від простою потужних машин. Нині ми вирішуємо питання виїзду окремих членів КМК в колгосп району для профілактичних робіт.

З виробничим планом першого місяця другого року одинадцятирічної бригади справилась успішно. Передостанній тиждень лютого, присвячений братам Грузії, колектив вирішив відзначити ударною працею: здати в експлуатацію надпланові полагоджені коробки. В. САВЕЛЬЄВ.

БУДНІ КОЛЕКТИВУ

ЧИ СТАНЕ УРОКОМ РІК МИНУЛИЙ?

Ми вже звикли, що в комсомольсько-молодіжних колективах, які постійно лідирують у соціалістичному змаганні, справі в усіх ланках його життя також найкращі. І, здебільшого, це дійсно так. Постійна боротьба з будь-яким проявом недисциплінованості, творчий підхід до справи, ініціатива кожного члена КМК — запорука успіху.

Багато хорошого можна сказати про КМК вантажної електровозної колонії імені 60-річчя комсомолу України Знам'янського локомотивного депо. Цей колектив існує з 1975 року. За ініціативою парторганізації депо тоді було створено дві комсомольсько-молодіжні колонії. Їх очолювали Анатолій Опішніченко і Анатолій Рогов. Ішов час, визначався головний напрям роботи, шліфувався обидва колективи. Особисте «я» перекочувалося у загальне і невід'ємне «ми». У депо все частіше стали говорити про колонію, якою керував Анатолій Опішніченко. Але по-справжньому визнали колектив тоді, коли колонію очолював Володимир Шелест.

Які якості повинен мати сьогодні керівник КМК? По-перше — професіоналізм. Володимиру його не треба було позичати: 16 років тому прийшов він у

депо помічником машиніста. Чотири роки наполегливо оволодівав тонкощами водіння електровоза. Став першокласним спеціалістом, майстром своєї справи. Пізніше сам як громадський машиніст-інструктор відкривав початківцям обрії улюбленої професії. Прийшла впевненість у своїх силах, чітко визначився головний напрям усього життя — це була зрілість.

Пішов рік знаменних дат у житті молоді країни — 60-річчя ВЛКСМ і комсомолу України. КМК зустріч ювілей гідною трудовою перемогою: став переможцем соціалістичного змагання серед КМК області. За високі досягнення їхня колонія здобула почесне право називатися колоною імені 60-річчя комсомолу України. Два роки тому колонію очолював молодий комуніст Сергій Пугачов.

Молоді машиністи не втратили своїх позицій. Виробниче завдання 1981 року вони виконали достроково, економлять електроенергію — очевидна. За цей період молоді залізничники перевезли додатково 881 917 тонн важливих народногосподарських вантажів, заощадили 138 481 кіловат-годину електроенергії, провели додатково 1947 важко-годинних поїздів.

ЕКОНОМІКА ПОВИННА БУТИ ЕКОНОМНОЮ

Позицій не втратили, а чи зміцнили їх? Сталося так, що колектив за останні шість місяців не припустив своїх здобутків. Тільки тому, що в колонії 16 бригад не виконали завдання по економії, перевитратили значну кількість електроенергії. У комсомольця Віталія Кузьменка, приміром, перевитрата електроенергії становить 11 367 кіловат-годин. Хлопець усього другого рік водить електровози. Не все дається відразу.

Хочеться вірити, що невикористані можливості 16 бригад, які заборгували стільки електроенергії, змусять їх серйозно уже сьогодні задуматись над тим, як працювати далі. Адже в кожного вчнтися. Анатолій Григорович Корчєвий, наприклад, минулого року провів 59 важко-годинних поїздів, перевіз додатково 29 166 тонн вантажу, зекономив 35 742 кіловат-години електроенергії. Він — громадський машиніст-інструктор, керує школою передового досвіду. Навчання дає вагомий результат. У його підшефного комсомольця Валерія Белименка, наприклад, виявили значну перевитрату електроенергії. Довелося Анатолію Григоровичу поговорити з Валерієм. Розпитував хлопця про те, як він водить електровоз, вивчили удвох записи стрічок швидкоствердів. Разом шукали шляхи запобігання втратам. Наука водіння електровоза дуже тонка: трохи збільшити швидкість — уже й вийшов з графіка руху. А як наслідок — вимушений простій перед вхідними сигналами вогнями, додаткові заграти енергії на гальмування і розгін. При цьому ж водінні складає сам профіль дороги дає можливість економити електроенергію, використовуючи інерційні сили на підйомах і спусках. Щоб

досконало вести електро- воз, потрібно наполегливо оволодіти практичними навичками, брати на озброєння весь арсенал передових методів.

Урок не пройшов дарма. В кінці року Валерій зі своїм помічником Анатолієм Сиротом вийшли у число передових бригад колективів. І це успіх не тільки Валерія, а і його наставника. Мабуть, не було в КМК таких починань, на які не відгукнувся б А. Г. Корчєвий. Всі сили, все своє уміння він передає молодим машиністам. Юне поповнення, яке приходить у депо з МПТУ-2, має чуйного педагога, тактового товариша. Скільки їх, вчорашніх учнів пройшли практику на його електровозі.

Душею КМК, її ядром є комсомольська група. Тон у починаннях задає групкомсорг Володимир Литвинов, перший помічник керівника КМК. Стежкою Володимира пішов і його молодий брат Олександр, який працює машиністом у цьому ж колективі. Обидва брати — молоді комуністи.

Та не тільки виконавцям виробничих планів живе КМК. Колектив активно працює з учнями середньої школи № 2, допомагає їм обрати майбутній життєвий шлях. Постійно відвідують школу кращі машиністи колонії, розповідають про потрібну їм цікаву професію залізничника, запрошують учнів у депо. Тут вони мають змогу докладно ознайомитися з усіма професіями на залізниці.

Нинішнього року КМК очолює громадський машиніст-інструктор Микола Уманець. На другий рік одинадцятирічної п'ятирічки молоді залізничники взяли підвищені соціалістичні зобов'язання.

Н. САВЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

НАУКОВЦІ — ШКОЛІ

«Я ТВЕРДО ВІРЮ
В СИЛУ ВИХОВАННЯ»

Як ми вже повідомляли, в Павлівській середній школі імені В. О. Сухомлинського відбулося візна тасідання вчених кафедр педагогіки, психології і хорового диригування та методики музичного виховання Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна і вчителів місцевої середньої школи та співробітників педагогічно-меморіального музею Василя Олександровича Сухомлинського.

«... Не можна зводити духовний світ маленької людини до одного навчання. Якщо ми будемо прагнути до того, щоб усі сили дитячої душі були поглинуті лише уроками, життя дитини стане нестерпним. Вона повинна бути не тільки школярем, а перш за все людиною з багатограним інтересом, запитом, прагненням», — так писав Василь Олександрович Сухомлинський у «Листі про педагогічну етику». Про школу радості мріяв видатний педагог. Такою Павлівська середня і стала для сотень її вихованців. Ця школа — то Палац піонерів і музична школа, спортивна школа і дослідницька лабораторія, науковий центр і станція юних натуралістів.

Сухомлинський вважав, що виховувати юна тільки на одних уроках неможливо і неперспективно. Вчитель повинен обов'язково спілкуватися з учнем і поза школою. Зустрічі з видатними людьми села чи міста, нечорні відпочинку, походи по рідному краю — все це чудово. Та замало. Щоб хлопчик чи дівча проявили певний інтерес до чогось, щоб зміцнилося у маленькому серці почуття власної гідності, необхідно розбудити в дитині совість, чутливість до кожного слова вчителя. А для цього варто привести учнів у кімнату казок, бібліотеку, музичну кімнату, майстерню, дослідну ділянку... І найголовніше — треба дати дітям добрих вихователів.

Допомогти педагогам практично втілювати ідеї В. О. Сухомлинського, переконати, як вони використовують педагогічну спадщину видатного педагога в комуністичному вихованні підліткового покоління відповідно до вимог XXVI з'їзду КПРС — такою була головна тема спільного віщого засідання науковців і практиків. Тема важлива й актуальна, особливо нині, коли перед народною освітою одна з найбільш складних завдань — підвищити якість навчання, трудової і морального виховання в школі, на ділі зміцнити зв'язок навчання з життям, поліпшити підготовку школярів до суспільно корисної праці.

У підвищенні якості знань і формуванні соціально активної особистості велика роль належить навчальному і творчому втіленню педагогічної спадщини П. К. Крупської, А. С. Макаренка, В. О. Сухомлинського. Одержала загальне визнання педагогічних колективів практика В. О. Сухомлинського по підвищенню ефективності навчального процесу. Особливо цінним педагог-новатор вважав єдність навчання і виховання, організацію самостійної пізнавальної діяльності учнів на уроці і в позашкільний час. І нині настановами Сухомлинського щодо проведення передової педагогічної колективної Павлівської середньої школи імені В. О. Сухомлинського, Онуфріївської десятирічки, Маловисківської СШ № 3, Комінгратської десятирічки Новоукраїнського району, середньої школи № 14 м. Кіровограда, де одним із шляхів підвищення якості знань є інтенсифікація процесу навчання.

Останнім часом у наукових дослідженнях і в шкільній практиці все більше уваги приділяється проблемному навчанню. Ного суть — створення теоретичних або практичних труднощів для учнів у процесі навчання. При їх подоланні формується дитяча пізнавальна активність, розвиваються інтелектуальна, емоційна і воля сторони особа. Основне завдання проблемного навчання — підготувати учнів до самостійної праці над підручниками, до творчої праці, розвинути у них інтелектуальні можливості для майбутньої діяльності в умовах науково-технічного і соціального прогресу.

Вдало використовує методи проблемного навчання викладач хімії середньої школи № 13 м. Кіровограда старший учитель Тетяна Василівна Колмакова, яка вміло використовує педагогічну спадщину В. О. Сухомлинського по розвитку творчої думки учнів на уроках шляхом підвищення ролі хімічного експерименту, вмілого використання наукових посібників.

Про це ішла мова в доповіді завідувача кафедрою педагогіки Кіровоградського педінституту, кандидата педагогічних наук Д. Ю. Стеліхунова.

Про те, як у Павлівській десятирічці впроваджуються ідеї В. О. Сухомлинського по-комуністичному вихованню підліткового покоління, розповів директор школи кандидат педагогічних наук Г. К. Настас'єв. Завідувач кафедри психології педінституту кандидат педагогічних наук Н. О. Головань зупинився на дослідженнях кафедри з проблеми комуністичного виховання.

Цікавими і глибокими були виступи депутата Верховної Ради УРСР вчителя-методиста Павлівської десятирічки К. М. Жаленко, директора педагогічно-меморіального музею В. О. Сухомлинського П. Д. Зеленура, старшого викладача кафедри педагогіки кандидата педагогічних наук Г. В. Азарової, вчительки Маловисківської СШ № 3 імені В. І. Леніна З. М. Савицької та багатьох інших.

Вчителі продовжили розмову про спільні проблеми дослідних робіт безпосередньо у класах десятирічки.

Т. БОРИСОВА.

Коли 1975 року створили цю комсомольсько-молодіжну зміну в цеху по ремонту транспортно-устаткування Олександрійського рудоремонтного заводу було багато суперечок. Збори йшли одні за одними — комсомольські, профспілкові, загальноцехові. Кожен намагався висловити свою думку до кінця, переконати опонента, довести (ну як він цього не розуміє!), що лише такий варіант можливий, і ніякий інший. Одні були за створення комсомольсько-молодіжної зміни

СВОЄ ЗВАННЯ
ВИПРАВДУЄ

КМК: ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

ни (що думку відстоювала переважно молодь), інші казали, що з цього нічого путнього не вийде. Це ж треба: якийсь десерт «кентузіастів» думав вершити справу. Ні! Без досвідчених робітників їм не обійтися. Та й взагалі для чого все ламати, хіба їм погано працювалося досі?

Основною причиною, яка викликала такі гострі дебати, було те, що деякі робітники не хотіли переходити від одного майстра в підпорядкування іншого. Після того минуло стільки років, і тепер дехто згадує ті суперечки з посмішкою. Комсомольсько-молодіжна зміна імені 60-річчя ВЛКСМ дозвола на ділі, що справа була варту уваги.

У кабінеті секретаря комсомольської організації заводу Тетяни Петрівни зберігаються фотографії колективу біля розгортного Червоного прапора об'єднання «Олександріявільня» і перехідний вимпел переможця соціалістичного змагання. Це заслуги минулих років.

За підсумками четвертого кварталу 1981 року колектив теж посів перше

місце у змаганні серед КМК заводу. Щомісяця він виконує завдання на 120 процентів. Стабільність успіхів завжди вказує на КМК в число передових.

Керує зміною майстер М. М. Шаповал, групачорг — Олександр Ізварченко. У складі цього колективу 20 чоловік більш половини з них — комсомольці. Зміна включає в себе людей різних професій — токарів, фрезерувальників, свердлувальників, строгальників. Частина зерстатників —

спочатку не збагнув важливості завдання і несерйозно до нього поставився, того дня показав приклад у праці — виконав норму. Зміна справилася із завданням за добу.

Головним у роботі хлопці вважають застосування найпередовішої технології обробки деталей. Завжди стараються впровадити якусь новинку, самі придумати пристрій, щоб поліпшити роботу, прискорити процес обробки. Минулого року, скажімо, М. Г. Рабинюк запропонував замість центрального патрона (з яким на заводі проблема) застосувати звичайнісінький трикутний. Поставили перехідний конус задньої бабки. Це дало змогу користуватися свердлами різних діаметрів і центрувати будь-які деталі.

Тамара Демур, що довгий час працювала секретарем комітету комсомолу заводу і пам'ятає колектив з дня його створення, каже:

— Думаю, що успіх зміни залежить передусім від взаємовідносин людей у колективі. А люди тут дружні, прості. Ніколи немає у них недоумок. Треба зробити справу — зроблять, зібралися на світозодськ, чи то на Диківське водосховище — їдуть усі, Сашко Главинченко виступає за збірну міста з футболу — також не пропускає жодного матчу.

З такими людьми працювати хочеться, — продовжує думку начальник цеху А. Г. Тудников. — Колектив має сильне ядро. О. О. Додатко, О. Д. Апостол, М. Г. Рабинюк, З. І. Юниченко, О. І. Главинченко — це ті люди, які гуртують навколо себе молодь. Я твердо переконаний, що ми вчинили правильно, створивши комсомольсько-молодіжну зміну. Вона виправдує себе цілком. Тут і молодий запал, і бажання бути попереду, і напружена повсякденна робота.

В. АФАНАСІЄНКО.

РУКУ, РОВЕСНИКУ!

Висока

Відзнака

Вистави клубу науково-технічної творчості молодих, що діє в автокомбінаті міста Голлоухина, шістьдесяті раціоналізаторських пропозицій, впроваджених минулого року у виробництво. Від початку року — підприємство одержало 37 тисяч левів економії. За цими цифрами — дні напруженої творчої роботи, пошуку, сумнівів і знову пошуку. Усі пропозиції відзначені на окремій виставі творчості молодих, а на ХІ національній виставі, що відбулася у Пловдиві, молоді автокомбінати удостоїлися п'ятої нагороди — ім'я вченого вимпел ЦК ДКСМ.

Наполегливо працюють усі 170 членів клубу над удосконаленням роботи автокомбінату. Раціоналізатори Іван Іванов і Йодор Голдоров подали пропозиції, які підвищили технічну готовність автобуса «Шкода-РТ». В автогосподарстві товарних перевезень впровадили пропозицію Василя Вичева, яка дала можливість значно скоротити строки ремонту автомобілів «Волво». Цікава розробка молодого інженера Костадина Сатсєва — електронічний бензостанції. Технік Сашо Міланов два роки працював над універсальним приладом, який замінить примітивну техніку на ремонті радіостанцій. Комсомольці постійно відслідковують підтримку керівництва автокомбінату. А дозвір'я окриля, створює добрі передумови для творчої праці.

Похід

бережливих

Колектив молодіжної цеху імені космонавта Георгія Іванова з Терзельського заводу «Пластик» виконав план минулого року на 113 процентів. Високі темпи юнаки і дівчата тримають і в перші місяці 1982 року. Недавно вони добилися права працювати з особистим ключем і здавати продукцію з першого пред'явлення. В колективі широко розгорнулося змагання за подальше підвищення продуктивності праці, економію сировини і матеріалів. Тон у похід бережливих задають комсомольці Йордан Єнчев, Міланко Ніколіца, Хикмет Кілімов, Станка Димитрова та ін.

Щодня —

надпланова

продукція

На заводі «Гарант» у с. Овчарово, понад три тисячі працюючих — молоді. Молоді виробники йдуть у перших рядах, хто зобов'язався до строгого співробітництва з іменами минулого року. Особливо високими темпами у праці відзначаються комсомольська бригада, яку очолює Христо Іванов. Щодня молоді виробники виконують змагання на 120-130 процентів. Продукція, яку вони виготовляють, відома високої якості.

За матеріалами толбухської окружної преси «Добруджанський трибунал». Переклав з болгарської В. ГАНЦЬКИЙ.

БІБЛІОТЕКА —
ТВАРИННИКАМ

Людно у Розсохозагсьній сільській бібліотеці завжди. У ці зимові дні відвідують бібліотеку механізатори, тваринники, рілники. І кожен знаходить тут хорошу книгу, дізнається багато цікавого, нового про своїх колег, про хід соціалістичного змагання в колгоспі, районі, області.

У залі оформлений куточок «Наш колгосп в одиннадцятій п'ятирічці», де вміщені соціалістичні зобов'язання господарства, інформація про їх виконання, портрети передовиків: механізатора В. Ф. Бігуна, доярки Н. С. Ткаченко та розповіді про них. Поряд — книжкова виставка «Тваринництво — ударний фронт». Книжкову виставку, у якій підібрана методична, технічна, зооветеринарна література про утримання та догляд худоби в зимовий період, оформлено і в кімнаті тваринника на фермі № 4. Щомісяця тут поновлюється список рекомендацій літератури «Для вас, тваринники».

Частий гість у доярки завідувач бібліотекою Н. Ф. Гоц. Тільки останнім часом вона провела в колективі бібліографічний огляд літератури про впровадження ідустриального методу виробництва у тваринництві, зробила огляд літератури на тему: «Передовий досвід доярки», разом зі старшою класною підготувала і провела читачку конференцію по книзі Л. І. Брандса «Спогади».

Л. КОВТУН.

Маловисківський район.

Авторитетом і повагою користується у трудівників колгоспу «Україна» Невгороднянського району молодий талановитий господарства Н. С. Іванченко. Уміє вона запалити в них цікавість до громадського життя.

На знімку: Н. КИЧЕНКО.

Фото В. ГРИБА.

У нашій області діють 334 громадських пункти охорони правопорядку, з них у Кіровограді — 14. Це — порівняно нова форма участі громадськості у профілактиці правопорушень. Та сьогодні ми можемо вже говорити про певний позитивний досвід роботи даних пунктів. Про це і йдеться в листі до редакції начальника інспекції у справах неповнолітніх Ленінського районного відділу внутрішніх справ м. Кіровограда капітана міліції М. Ф. Синьока.

Дуже важливе й злободенне питання порушує у своєму листі начальник інспекції у справах неповнолітніх Кіровського РВВС майор міліції О. Кравченко. Отож — їм слово.

Коли серце добром зігріє

ГРОМАДСЬКІ пункти охорони порядку (ГПОП) стали справжніми координаційними центрами по профілактиці правопорушень. Великий досвід у цьому плані нагромадив, наприклад, пункт № 2 Ленінського району міста, де раду громадськості очолює Л. О. Швець. Робота ведеться, згідно з планами, систематично. І в цьому — основа успіху. Та ще — в нерозривному зв'язку з трудовими колективами: громадський пункт об'єднує 48 дружин, до складу яких уходить 2060 дружинників.

Профілактика правопорушень серед неповнолітніх розглядається тут як одна з невід'ємних і най-

важливіших складових частин у діяльності ради.

Виявлення «важких» підлітків — справа не така вже й складна, але копінка, потребує постійної уваги. І тут знову ж таки не найважливішою є роль громадськості. В усьому разі, лейтенант міліції В. Булахов, дільничний інспектор інспекції у справах неповнолітніх, у своїй роботі цілком і повністю спирається на неї. Мені хочеться розповісти про тих, хто прийшов до пункту на поклик серця, що так багато сил і часу віддає перевихованню дітей, котрі збилися з правильного шляху, стали правопорушниками.

Надія Іванівна Томас — організатор позакласної роботи десятирічки № 6. Вона очолює створену при пункті громадську інспекцію у справах неповнолітніх.

— Я завжди зічувую величезну радість, — каже Н. Томас, — коли бачу, що наша робота дає добрі плоди. Адже це значить, що наші профілактичні рейди, бесіди, розмови, всі наші старання не пропади даром.

Певно, саме оце відчуття потрібності своєї роботи допомагає й виховательці жеку № 1 Є. С. Солодінній. Діти просто тягнуться до неї. В жеку

зуміли цікаво організувати дозвілля підлітків: тут працюють гуртки художньої самодіяльності, бібліотека. Тут кожен може знайти заняття до душі.

Чимало цікавих і потрібних справ на рахунок громадських активістів пункту. Серед них — організація конференцій для батьків, читання лекцій з педагогіки. На конференції батьки мають можливість дістати консультації з правових питань. До проведення цих заходів рада громадськості залучає спеціалістів. І слід сказати, що конференції дуже популярні у батьків, чий діти навчаються в міських школах №№ 5, 6, 8.

Мабуть, найвищою похвалою ентузіастам роботи громадського пункту є той факт, що кількість правопорушень серед неповнолітніх у Червонозівському мікрорайоні, де мешкає понад 15 тисяч чоловік, з року в рік зменшується. Це значить: щораз більше підлітків завдяки безкорисливій допомозі активістів пункту знаходять для себе справу цікаву й корисну. Як кажуть, до душі.

М. СИНЬОК.

Чому мовчить таксофон?

МІЛІЦЕЙСЬКА машина мчить надвечірнім містом. Мікрорайон Чере-

мушки. Раптом на розізулиць Жостневої резолюції та ініціативної літня жінка кидається назперейми машині, подаючи рукою знак, щоб зупинилася.

— Хлопці, допоможіть! — у голосі незнайоми величезне хвилювання. — Чоловік помирає... Приступ... А телефон не працює...

...Незабаром до хворого прибула машина «Швидкої допомоги». А жінка, трохи заспокоївшись, розповіла ось що.

Поселилися вони з чоловіком у цьому мікрорайоні недавно. Сусідів, у яких був би телефон, не знають. Тож і вирішила вона скористатися таксофоном. А тут, як на горе, жодного справного таксофона не знайшлося поблизу...

Та не поспішаймо звинувачувати у всьому зв'язківців. І звернімося до тих ось фактів.

10 січня 1982 року наші дружинники застали за ганебним заняттям учнів восьмипікшої школи № 33 і середньої школи № 32 Вадима Гайдаєнка та Едуарда Махалата, які на вулиці Карла Маркса біля гастроному № 200 пошкодили відразу три телефонні апарати. На запитання про те, навіщо вони так учинили, хлопці не змогли дати більш-менш виразної відповіді. Згодом вони зізналися, що місяць тому в районі Черемухок пошкодили кілька телефонних трубок.

УВАГА: ПІДЛІТОК!

На жаль, подібні факти не поодинокі. Чи ж розуміють підлітки, які взяли собі за правило без мети вешатися взечері містом і шукати сумнівних пригод, до чого може привести їхнє шукарство? Адже в розказаному випадку мало не сталося лихо. Якесь частка зини за це лягає ще й на батьків.

Ми познайомилися з батьками хлопців. Вони здалися нам людьми ерудованими, тямущими. Сім хлопців — із тих, які прийнято називати «благополучними». Добре забезпечені матеріально. Але... Найчастіше дорослі, виправдовуючи прогалини у вихованні дітей, пояснюють це зайнятістю. Так, і того вечора батьки чотирнадцятирічного Едика розіхалися у своїх справах, залишивши сина на самоті. Бездоглядність

призвела до правопорушення. Та чи тільки вона? Певно, чотирнадцять років — вік, коли людина дещо розуміє. Особливо в наш час. Значить, тріщина появилася раніше. І мені хочеться, не применшуючи вини сім'ї, школи і громадськості, звернутися ще й до самих підлітків. Нагадати їм ще раз про те, що своїм «геройством» вони завдають не тільки великої матеріальної шкоди державі, а й не меншій моральної — оточуючим і собі самим. Зрошують у своїх душах бездумність і байдужість. Якого ж урожаю ждати з такого засізу?

О. КРАВЧЕНКО.

«СУПУТНИК» ЗБИРАЄ ДРУЗІВ

На Південному узбережжі Криму розташований міжнародний молодіжний табір. Такі табори є у Кариатах, на Кавказі, на Волзі, у Прибалтиці, під Москвою. Але чи не найбільшу популярність має табір у Гурзуфі. Історія міста сягає у минуле тисячоліття. Тут бували Афінський Нікітін, герой Вітчизняної війни 1812 року генерал М. М. Раєвський, О. С. Пушкін і А. П. Чехов. У Гурзуфі розташована піонерська республіка — Артек. Невеличке кримське містечко стало місцем зустрічі молоді різних країн. Щороку у його таборах відпочивають близько шести тисяч юнаків та дівчат з усіх континентів світу. У цьому — величезна заслуга «Супутника» — організації міжнародного молодіжного турнізу.

Для відпочиваючих у молодіжному таборі «Супутник» влаштовуються екскурсії до Ялти, до Нікітського ботанічного саду, піонерського табору «Артек», у місто героїв Севастополя, Алушку, Феодосію та інші мальовничі куточки Криму.

Чимало приємних спогадів лишається у кожного від зустрічей з новими друзями з різних країн світу. Молодь завжди знаходить спільну мову. І тому такими живими і невимушеними бувають бесіди за чашкою кави. А скільки радості приносять вечірні дружби, «малі олімпійські ігри», карнавали, дискотеки!

І ті, хто хотів би відпочити у цьому таборі з 28 лютого по 17 березня, можуть придбати путівки в бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник». З 12 по 27 березня юнаків і дівчат чекає молодіжний табір «Верховина» у Закарпатті, з 5 по 22 травня збирає друзів «Гянджлик» в м. Баку, з 24 червня по 11 липня гостинно розчинить двері перед відпочиваючими міжнародний центр «Юність» у Мінську. Табір «Березовий гай» у м. Ізюмово на березі Волги чекає на вас з 1 по 18 липня і з 26 грудня 1982 року по 10 січня 1983 року, а молодіжний табір «Волгар», що у м. Костромі, — з 8 по 25 серпня і з 1 по 16 листопада.

В. ПОНОМАРЧУК.

ПОДІЯ

ДЕСЯТИРІЧЧЯ

Здається, зовсім недавно тут був пустир. Коли закладали першу цеглину, не кожен міг уявити собі прекрасний комплекс багатоповерхових корпусів кіровоградського заводу друкарських машин. Нині ж ним пишаються всі жителі міста.

З нагоди десятирічного ювілею у конференц-залі підприємства відбулася святковий вечір. Секретар парткому заводу А. Ф. Зубарєв розповів про будівництво заводу, про успіхи, яких добиваються трудящі підприємства.

— Наш завод молодий не тільки за віком, — сказав він, — а ще й тому, що більшість працюючих — молодь.

Перший секретар Кіровоградського райкому партії України О. К. Тупчієнко вручила генеральному директору об'єднання «Друкмаш» М. П. Малеті грамоту райкому партії за шефську допомогу школі № 19.

Зі словами подяки за шефську роботу виступила директор середньої школи № 19 В. П. Юрєва.

Ювілярієв привітали почесно.

Багатьом працівникам оголошено подяки, вручено посвідчення ветерана підприємства, грамоти, цінні подарунки.

А. ЧОПЕНКО.

Іра і Світлана Черненко нині навчаються на третьому курсі Олександрійського педагогічного училища. Дівчата зізнаються, що вибрали для себе фах той, про який мріяли ще під час навчання у школі. Тому й опановують педагогічну справу із захопленням, прагнуть бути схожими на своїх учителів. Мають сестри відповідальні громадські доручення. Ірина — староста групи. Світлана очолює академічний сектор, контролює успішність учнів як член комітету комсомолу навчального закладу. Зі своїми дорученнями дівчата справляються відмінно.

Учні педагогічного училища торік у грудні виявили сестрам Черненко довіря представляти комсомолу закладу на міській загально-виборній комсомольській конференції.

На знімку: Ірина та Світлана ЧЕРНЕНКИ.

Фото В. ГРИБА.

І ДОРΟΣЛИМ, І ДІТЯМ

ПОРАДИ ЛІКАРЯ

Найпоширенішою хворобою сучасної людини, і особливо дітей, є карієс зубів. Перші симптоми ураження можуть виявлятися в період прорізання молочних і постійних зубів. З віком карієзність зубів посилюється.

Часті питають: «Від чого ж псується зуби?» Якоюсь категоричною відповіддю дати не можна. В цьому процесі беруть участь багато факторів — кліматичні умови, вміст мікроелементів у ґрунті, воді, повітрі, харчові звички. Значний вплив мають також і спадковість, перенесення різних хвороб, надлишок у їжі вуглеводів, недостатня денна кількість вітамінів.

Одне з чільних місць у сучасній стоматології посідає профілактика карієсу та його ускладнень: заповнення протигрибкової дієти, застосування мікроелементів і фосфорнокальцієвих препаратів, вітамінотерапія тощо. Профілактику слід починати з раннього дитинства (і навіть до народження дитини), бо ембріон отримує все з організму матері, і відсутність у неї тих чи інших речовин призводить до порушень обмінних процесів в організмі дитини.

За даними Кіровоградської дитячої стоматологічної поліклініки, карієсом уражено 60—80 процентів дитячого населення міста. Часто хворі звертаються до лікаря з великим запізненням. У таких випадках ускладнюється лікування. Доводиться проводити його в три, чотири, п'ять сеансів. До того ж не завжди вдається зберегти зуби.

Пациєнти позитивно зацікавлені в поліклініку не рідше двох раз на рік. Якщо ж поїхав хоч незначний біль у зубі, то в поліклініку треба йти негайно. Не треба надіятися, що біль швидко утихне. Цим самим упускається можливість сприятливого втручання лікаря.

Для профілактики карієсу при нашій поліклініці створено виїзні бригади, які дві-

чі на рік оглядають усіх учнів шкіль міста і один раз — дітей молодшого віку, що відвідують дитсадки. Особливу турботу про дітей виявляють лікарі-стоматологи Л. Г. Алєксєєва та М. П. Мар'єва. Це ті люди, які відразу входять у довіру дітей, і вони перестають боятися.

При середній школі № 18 створений стоматологічний кабінет. Згодом такі ж кабінети буде відкрито і в інших школах. Це дасть змогу поліпшити профілактику карієсу.

Але завдання стоматології полягає не тільки в тому, щоб виявляти людей з хворими зубами і лікувати їх. Дуже важливого значення має надати такому заходові, як прищеплення людям навану з наймолодшого віку стелити за собою. І в цьому нам повинні допомогти і батьки, і вчителі, і засоби масової пропаганди й агітації, а також самі пацієнти. Яка користь, скажімо, з того, що лікар виявив хворобу, коли хлопця чи дівчину

не приходять лікувати зуби, не дотримуються правил гігієни?

Для чищення зубів найкраще вибирати пасту, до складу яких увійде фтор. Лікарі вже давно помітили, що при наявності в організмі людини достатньої кількості цієї речовини, зуби псуються набагато менше.

Дуже важливо, щоб люди (а особливо діти) протягом усього року вживали овочі і фрукти, остерігалися після гарячої страви вживати холодну воду, морозиво, виходити на вулицю, ходити на холодне повітря. В сім'ї Ульянових, скажімо, існувало таке правило. Діти не мали права раніше ніж через п'ять хвилин після трапези виходити на вулицю.

Крім усього іншого, необхідно давати зубам роботу. Бездіяльність також негативно впливає на їхню міцність: ослаблюються й сі-

м'язи, дедалі більше оголюючи при цьому зуби; доставши раптом підвищене навантаження, зуби не витримують і ламаються, кришаться. Але часто-густо мамі та бабусі боятися, щоб дитина не вдавилася, і намагаються все перекрутити на м'ясорубку, на соковитий малю. Дитині нічого не лишається іншого: як їздити все готовеньким. Зуби позбавлені можливості жування, тобто вони не виконують саме тієї функції, яку палачини виконували, тож поступово відбувається процес атрофії.

Поради лікаря приносять користь тоді, коли їх точно дотримуються. Тож давайте, не відкладаючи на потім, будемо виконувати всі ті заходи, які сприятимуть зміцненню здоров'я.

М. ТКАЧЕНКО,
лікар дитячої стоматологічної поліклініки м. Кіровограда.

Шаховий турнір закінчився в новгородківській восьмип'ятишкільній школі № 3 чемпіонкою серед дівчат тут стала учениця 4-го класу Алла Михалюва.

Фото С. ДЕНЕНКА.

ВІД МАСОВОСТІ — ДО МАЙСТЕРНОСТІ

ПОЗИВНІ ЮВІЛЕЙНОЇ

У білому вбранні сосни міського парку культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка. Сюди прокладені численні ліжні стежки, які зливаються на трасі, що пролягла алеями. Тут щодня тренуються спортсмени, готуючись до першості міста з багатоборства ГПО. Цими днями більше 200 значків колективу фізкультури «Чайка» виїхали на старті, щоб визначити кандидатів до своєї збірної.

Стартувала XX ювілейна спартакіада колективів фізкультури Світловодська, присвячена 60-річчю утворення СРСР. В урочистому параді відкриття спартакіади, що відбувся в ігровому залі спорткомплексу заводу чистих металів, взяли участь важкоатлети, волейболісти, шахісти. Їх вітали заступник голови виконкому Світловодської міської Ради народних депутатів

А. А. Зубков, перший секретар Світловодського міського ЛКСМУ В. П. Іванов, голова міськспортукомітету Г. М. Макошлов.

Почалися спортивні змагання колективів фізкультури, команди яких виборювали перші очки в залі ювілейної спартакіади. Вісім чоловічих і шість жіночих команд стартували у волейбольних турнірах, що одночасно проходили на двох майданчиках ігрового залу спорткомплексу заводу чистих металів. Перші перемоги здобули волейболісти «Чайки» (капітани Т. Моляєва і В. Мерзлякін) і господарі «поля» (капітани Л. Глазиріна і О. Олександрівський).

І. КАРАНТ.

м. Світловодськ.

БОКС

І золото, і бронза

В Одесі відбулася першість України з боксу се-

ред трудрезервіація. В ній взяли участь і кіровоградці — вихованці кіровоградських тренерів А. О. Яценко і Б. С. Тертілова. Кандидати в майстри спорту Леонід Черепанов і Володимир Сорочкін зайняли перші місця, а Олександр Синьков став володарем бронзової нагороди.

Четверо наших земляків (майстер спорту міжнародного класу Володимир

Долгунь, майстер спорту Леонід Бабинський, нападидати в майстри спорту Леонід Черепанов і Володимир Сорочкін) увійшли до складу збірної команди української ради товариства «Трудові резерви» для підготовки і участі в Третій міжвідомчих республіканських іграх молоді.

В. ТЕРДОСТУП.

ЦІ ДІВНІ парадокси почалися ще в той день, коли збірні районних рад ДСТ «Колос» з'їхали в Новоукраїнку, щоб взяти участь у першості області свого товариства із зимового багатоборства ГПО. Два хлопці зайшли в кімнату і сказали:

— Ми — з Онуфріївки. Там, гадворі, решта.

— А де ж ваш представник, тобто голова райради? Чи, може, хтось із райкому комсомолу прибув з вами? Де ваша заявка?

— А ми там... Самі приїхали.

Найбільш «масовою» була команда з Малої Виски. Свої голова райради Юрій Матко ввівено покла на стіл оргкомітету змагань записку, в якій значилося одне прізвище — його. Завідуюча відділом об'єднань «Колоса» Катерина Колісник здивувалася:

— А де ж Доценко, Чечоня? Ми хотіли бачити їх тут, щоб переконатися, чи вони можуть увійти до складу збірної області. Це ж перспективні багатоборці. Валерій Доценко на нормативах кандидатів в майстри тгне, а ви забули про нього.

Згадали відповідальних працівників Маловисківського райкому комсомолу, котрі мали теж потурбуватися про комплектацию команди і виїзд її в Новоукраїнку. Та Матко намагався випустити другого секретаря райкому:

— Я сам на цей раз. У Гайвороні, очевидно, вирішили по-своєму укомплектувати команду: хай поїде один школяр, розвідів, чи є для гайворонців достойні суперники, а потім подасть сигнал, і рекордсмени з берегів Південного Бугу підуть на взяття нових вершин. Так це було чи ні, але в тиру ми почули саме про таку позицію гайворонців. Це тоді, коли «співпильний» з Гайворона Олег Шацко отримав «бублика» на вогневому рубелі.

Голованівці теж позазали свій «почерк» — у їхній команді не було жінок. Їх наслідували бобриничани, за медаллями в Новоукраїнку райспорткомітет посилає двох значківців — Юрія Палашиюка і Миколу Армана. Останній під час першого виду змагань (кульової стрільби) вибив аж 21 очко з 50 можливих і залуку не дав.

ДОВГО міркували фізкультурні і комсомольські працівники Петрово-

Парадокси з головами

районних Рад ДСТ «Колос», які мали місце на обласних змаганнях із зимового багатоборства комплексу ГПО

го і Новгородки: їхати чи не їхати? Нарешті, дійшли згоди: краще не соромитися, бо в колективах так і не спромоглися провести змагання із зимового багатоборства ГПО. На місцях комітети комсомолу тут зорієнтувалися знову традиційно: готувати значківців, допомагати їм удосконалити свою майстерність тоді, як надворі по-тепліше, тобто десь аж наприкінці квітня. У школах Петрівського і Новгородківського районів подекуди ще бгмає вогник активності, юнаки та дівчата складають нормативи у стрілецьких тирах і в спортивних залах, підтягуючись на перекладинах. А ось у колективах фізкультури колгоспів поки що каикули. Про зимові види спорту петрівцям, онуфріївцям, новгородківцям, звичайно, нагадали, але вже ніколи робити розгін — зима закінчується. Ось як тут «ділом» відповідало на постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальше піднесення масовості фізичної культури і спорту».

Ніх не відкинуть гальма з важелів, що стримують активізацію роботи по впровадженню в дію комплексу ГПО, головні ініціатори. Голова райради «Колоса» Валентин Жегалюк позив комплектувати команду тоді, коли треба було йти на автобусну станцію. Він теж вирішив вийти на старт. Жегалюк дуже хотів, щоб його команда наблизилася до лідерів, проте не вдалося: першим підвів колектив він — на змаганнях з двох видів виступав, а на кросову дистанцію не вистачило сил. Тому в протоколі стоїть нуль (попередні результати теж счасовуються).

ПРО ТЕ, ЩО в інших командах були випадкові спортсмени, свідчить той факт, що тільки в тири 10 юнаків і 16 дівчат з 92 учасників не дали залікових очок. 8 чоловік зібрали з дистанції під час кросового забігу, бо важко важко стартувати без тренувань. Про низьку боєздатність багатоборців Компаніївського району можна судити з таких порівнянь: вони набрали очок в 45 разів менше, ніж другі призери — новоукраїнці (на першому місці — представники обласного центру). Ситуація та ж, що і в голованівцях — у Новоукраїнку їхали люди, котрі виходили на старті ГПО від випадку до випадку, аби поставити галочки в рапортах, звітах. Більшість спортсменів з'явилася у тири з позиченою зброєю, і не теж впливало на результати. Як потім з'ясувалося, деякі колективи просто не мають гвинтівок. Виходить, перші спроби влучити в «яблучко» сільські спортсмени робили вже тут, на фінальному турнірі.

Окремо хочеться згадати про світловодців. Уже не раз на сторінках «Молодого комунара» підкреслювалося, що працівники міського комітету комсомолу рідко контактують з працівниками райради «Колоса» в плані поєднання зусиль, спрямованих на активізацію спортивно-масової роботи в комсомольських організаціях колгоспів району. Досвід у цьому комсомольські активісти мають. Але віддачу від їхніх дій видно здебільшого в місті. Ось і цього разу вони не зорієнтувалися правильно. Голова світловодської райради «Колоса» В. П. Гузенко в зимові дні була у відпуст-

ці (бо «влітку дуже насичений налендар змагань у колективах фізкультури, планується багато турнірів районного масштабу, треба буде дбати про будівництво нових спортивних споруд...»). І їй не можна дорікати за це, адже більшість колег В. П. Гузенко відпочивала там влітку. Тож тепер нікому було контролювати, як іде підготовка світловодців до стартів із зимового багатоборства. І ось на обласні змагання команда з'явилася не в повному складі, слабка. Вона була третьою з тих, що отримали нулі.

А ОТ УСТІНІВЦІ мали досить пристойні результати. У них ніби та ж ситуація, що і в світловодців — голова райради «Колоса» поїхав на зимову екзаменаційну сесію, інструктор — у декретній відпустці. Та не розгубилися відповідальні працівники райкому комсомолу. Згуртували команду, яку очолював кращий інструктор по спорту. І багатоборці з Устимівки виступили краще, ніж у попередні роки.

Про те, що райком комсомолу часто ухиляється від роботи по впровадженню комплексу ГПО в сільських колективах фізкультури, свідчить хоча б той факт, що в Новоукраїнку під час змагань не було представника жодного райкому, крім, звичайно, Новоукраїнського.

ВСЕ Ж у Новоукраїці було свято — зимові змагання з багатоборства ГПО почалися урочистим парадом сільських спортсменів. Відповідальні працівники об'єднань «Колоса», райкому комсомолу, райради сільського спор-

тивного товариства зробили все належне, аби юнаки та дівчата районного центру і ті, що приїхали з сіл району, мали нагоду спостерігати за справді красивою боротьбою. І навіть ті, що підводили свої команди, не змогли посягти на спортивних аренах Новоукраїнки беззастовиду і нудьгу. Бо в останньому учасники змагань були вірними собі і колективу — впевнено і цілеспрямовано йшли до переможного фіналу.

Раз-по-раз суддя-інформатор називав кращі результати в стрілецькому тири. Новоукраїнці Ігор Нетреба та Юрій Гавриш, кіровоградці Леонід Баранов і Олександр Гузенко, представник Новоархангельська Володимир Якушечкін вибивали по 45—46 очок.

Найвищі оцінки під час кросового бігу на 6-кілометровій дистанції показали Микола Колісниченко і той же Якушечкін. Перший з них фінішував з результатом 19.19 хвилин, другий — 20.12.

Восени на спортивних базах Кіровограда шанувальники спорту вітали Валентина Белого з села Покровки Кіровоградського району. Це тоді, коли на старті з багатоборства ГПО виїхали учасники збірної. Нині на змаганнях чемпіон об'єднань «Колоса» послав дочку Таню і сина Євгена, які теж були серед призерів.

Не здає позицій і чемпіонка області з багатобор-

ства ГПО Раїса Мартинер із Знамянського району. У своїй віковій групі й на цей раз вона стала лідером.

Варто згадати і про «середняків». Сканімо, вільшанців. Торік на зимовій першості сільські спортсмени району отримали нулі. Нині команда з Вільшанки зайняла сьоме місце. Її турнірне становище могло б бути ще кращим, якби не плутанина в ході змагань — два багатоборці з цієї команди помилувалися стартовими номерами.

Тепер можна з упевненістю сказати, що на збудованих вільшанцями базах у майбутньому знайдуть свою висоту десяти перспективних спортсменів.

Дружно виступали багатоборці Олександрівського району, яким не вистачило всього шість очок, щоб порівнятися з третіми призерами в командному заліку — знамянцями.

У ході поєдинків 10 багатоборців виконали норматив першого спортивного розряду, 29 попознало загін спортсменів масових розрядів.

НАПРИКІНЦІ варто ще повернутися до тих парадоксів, що траплялися з головами районних рад ДСТ «Колос». Розмову треба вести про те, що саме на місцях вирішується проблема піднесення масовості фізичної культури і спорту. Як би не старалися відповідальні працівники обласних рад спортивних товариств і відомств, представники обласного спортукомітету проводять на високому рівні обласні фінальні змагання, результат буде мізерний, коли формально, байдуже працюватиме в колективі фізкультури інструктор по спорту, коли у районних радах спортивних товариств сидітимуть дилетанти товариші, котрі хочуть побачити зрушення в спортивно-масовій роботі через шибку вікна свого кабінету. А їхнє ж місце там, серед фізкультурників і спортсменів, у колективах.

М. ВІНЦЕВИЙ.

В. о. редактора А. РОМАНЮК.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

Б/к 02078.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кировоград, вул. Луначарського, 36.

Индекс 81107.

Объем 0.5 друк. арк.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 80. Тираж 51300.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глинки, 2.